

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

Sampanis i Інші проти Греції - 59608/09

Рішення від 11.12.2012 [Секція I]

Стаття 14

Дискримінація

Відмова у зарахуванні до школи, а потім зарахування до спеціальних класів
98 дітей-ромів: *порушення*

Стаття 46

Стаття 46-2

Виконання рішення Суду

Індивідуальні заходи

Держава-відповідач має зарахувати учнів-заявників до інших шкіл, ніж та, про яку йдеться у справі

Факти – Дев'яносто вісім заявників були дітьми у віці від п'яти з половиною до п'ятнадцяти років і мали ходити до школи у 2008-2009 і 2009-2010 роках, а деякі є їхніми батьками чи опікунами. У січні 2008 року, внаслідок рішення [*Sampanis i Інші проти Греції*](#), у якій Суд дійшов висновку про порушення статті 14 Конвенції в сукупності зі статтею 2 Протоколу № 1, була створена 12^а школа у приміщенні 10^ї школи, де доти діяли підготовчі класи, до яких ходили винятково учні-ромі. Ця нова школа мала приймати без розрізнення учнів ромів і не ромів. Проте, до неї ходили тільки учні-ромі. Вже у рік її створення через руйнування, котрі були завдані її будівлі, префект вирішив тимчасово використовувати модульний будинок, дотичний до 10^ї школи, і саме у якому доти розташовувалися допоміжні класи, котрі оспоровалися в рішенні у справі *Sampanis i Інші*. До того ж, як директор школи, так і Уповноважений Республіки з прав людини неодноразово попереджали державні органи щодо труднощів, з якими стикалась ця школа, зокрема, стосовно маршруту закріпленого за цією школою шкільного автобуса, спорудження навісу, встановлення системи опалення і додаткових туалетів, спорудження додаткових класних кімнат, спорудження дитячого майданчика, підручників, не пристосованих для дітей ромів, рідною мовою яких не є грецька, і залишення навчання певними учнями, починаючи з квітня 2009 року. У Європейському Суді заявники скаржились на дискримінацію з огляду на умови навчання у школі.

Право – стаття 14 Конвенції в сукупності зі статтею 2 Протоколу № 1 : Не відбулось жодних помітних змін, порівняно з фактами, щодо яких було ухвалене рішення у справі *Sampanis i Інші*, окрім виявлення наміру міністерства освіти інтегрувати учнів-ромів до загальної освітньої системи, втіленого у відкритті 12^ї школи, котра з різних причин, пов'язаних з політикою муніципальних і префекторальних органів, не могла

функціонувати так, як було заплановано, що спричинило збереження різниці у ставленні до ромської громади. Тому існує первинний доказ дискримінаційної практики.

До 12^ї школи у 2008 – 2010 роках ходили тільки учні-роми. Окрім того, існують численні докази, котрі доводять, що протягом 2008/2009 навчального року ці учні перебували в такі матеріальних умовах, котрі робили неможливим, чи принаймні складним, продовження навчання. Передбачене свого часу як тимчасове, через відсутність достатнього місця, розміщення дітей у додатковому приміщенні 10^ї школи тривало протягом 2009/2010 навчального року. До цього слід додати ставлення з боку муніципальних і префекторальних органів, які, побоюючись спричинити нові інциденти з боку місцевого населення, вороже налаштованого до ромів, залишались бездіяльними щодо звернень директора школи і уповноваженого з прав людини, котрі просили, аби учням-ромам було дозволено інтегруватись до звичайних шкіл, аби отримувати там навчання, адаптоване до їхнього освітнього і мовного рівня. Тому виглядає, що заходи, вжиті з метою шкільного навчання дітей-ромів, не супроводжувалися достатніми гарантіями, котрі дозволили б державі належно врахувати, у реалізації наданої їй можливості розсуду у освітній галузі, особливі потреби дітей як членів знедоленої групи. Окрім того, Суд не може не констатувати, що Уряд не надав переконливих пояснень щодо причин, з яких жоден учень, не ром, не був записаний до 12^ї школи, окрім нечіткого згадування про те, що вони були «зараховані де-інде». Отже, умови, у яких діяла 12^а школа між 2008 і 2010 роками, остаточно вчергове спричинили дискримінацію заявників.

Висновок : порушення (одноголосно).

Стаття 46 : Певні конкретні заходи, про які, до речі, згадують як заявники, так і Уряд у своїх зауваженнях у відповідь, можуть припинити встановлене порушення. Тобто, ті із заявників, котрі за віком ще можуть ходити до школи, можуть бути записані дирекцією середньої освіти Східної Аттики до іншої державної школи, а ті, котрі досягли повноліття, могли бути зараховані до «школи другого шансу» або до шкіл для дорослих, заснованих Міністерством освіти у рамках Програми безперервної освіти.

Стаття 41 : 1 000 EUR кожній родині заявників на відшкодування моральної шкоди.

(Див. *Sampanis і Інші проти Греції*, № 32526/05, 5 червня 2008, [Інформаційний бюлетень № 109](#))